

Dagthema: Priori tijd???

Overweging 8 september – Jan Meijer

“... Laten we de prioritijd van dit thema besteden aan de blijheid van het elkaar ontmoeten, aan het goed doen uit psalm 1 en het vieren van het feest uit Lucas met de mensen die er wel zijn en laten we de vrijheid koesteren die Spinoza ons gunt om de basis voor onze eigen overtuiging te kiezen ...”

Eerste lezing uit Psalm 1

Tweede lezing volgens Lucas 14: 15-23

Derde lezing – van Spinoza

Openingsgebed

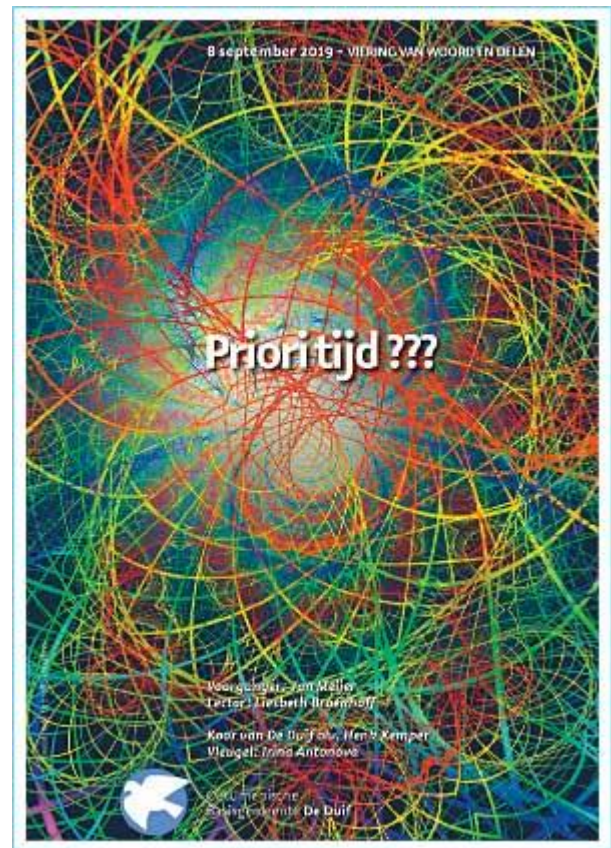
Onnoembare,
Wij bidden om de kracht van de geest in ons hart.
Wij keren terug bij onszelf
en alles wat ons ter harte gaat in deze wereld.
Wij worden stil om ons hart te openen
voor schepping en creativiteit.
Voor de stralen van licht en de klank van liefde.
Schud ons los uit de verkramping van strijd en
onrust.
Maak onze adem weer tot levensadem
en tot bron van moed en zeker weten.
Geef ons de levende woorden van uw schrift.
Ter herkenning en om opnieuw ontmoeting aan
te gaan.

Lied *Bas v.d. Bent / Traditioneel Basisgroep Alkmaar*

Ik wens jou vrede, gegroet ben jij
en wie je ook bent wees welkom hier.
Gegroet ben jij, gegroet ben jij,
ik wens jou vrede gegroet ben jij.
en wie je ook bent wees welkom hier!

Welkom en inleiding

En wie je ook bent wees welkom hier op deze morgen bij deze viering.
Ook namens Liesbeth met wie ik vandaag voorga in dit uur van bezinning.
Waarbij stilte en woorden elkaar afwisselen.

We lezen in Psalm 1 van Huub Oosterhuis over goed doen en in Handelingen over keuzes maken.

Wat heeft prioriteit voor jou.

Wil je uitgenodigd worden.

En op welke uitnodiging wil je ingaan.

Wat wil je belangrijk te vinden en klopt dat met je leven van alle dag.

Van Spinoza lezen wij de uitspraak over vrijheid en geloof.

Het wordt vandaag een viering met een overweging, gebeden en liederen vol woorden over geloof, hoop, liefde. En over het menselijk bestaan dat zo druk kan zijn dat we soms geen tijd van leven menen te hebben.

Geen tijd hebben voor de dingen waarvan we vinden dat die er werkelijk toe doen.

De prioriteit van het thema voor de rode draad in ons leven zoals op de foto.

Wat vind je echt belangrijk en wat houdt je tegen als je vindt dat het te druk wordt.

Of is de oplossing toch simpeler.

Wel hebben we woorden en stilte nodig voor bezinning.

Vrede, vergeving, goed doen kunnen niet zonder actie.

Dus niet alleen woorden maar ook daden.

Het koor is daar vandaag voor mij het symbool van door de woorden die zij zingen.

Van de filosoof Jan-Hendrik Bakker is de volgende uitspraak:

“Zin aan je leven geven verzin je niet maar overkomt je in stilte.

Afgescheiden van iedereen en verbonden met iedereen.”

Laten we een moment stilte voor ons zelf nemen.

Gebod om vergeving

Wij vragen om:

De kracht om ons te verwonderen

Het inzicht ons te verbazen.

De verwondering over het leven.

Het geloof als houvast.

De hoop als baken.

De liefde als bron.

De oprechtheid om samen te leven.

De acceptatie van ieder levend wezen.

De energie voor optimisme.

De vergeving ook naar elkaar.

Amen

Lied

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Liefde heeft geen longen maar zij ademhaalt en zingt
en wat zij heeft gezongen klimt over steile hoogten. (2x)

Korte, lange, vlagen kussen,
zwermen zoenen noem je liefde
dat betonnen knoesten, twijgen, groen blad,
rooie wangen krijgen.
Maar ook harde noten kraken, stenen slijpen tot zij zingen,

stenen kloven tot zij stromen.
Maar ook cederhoven planten,
rozenperken in woestijnen noem je liefde.
Maar ook blinde ogen wenken, doden drenken noem ik liefde,
en de zon, met al zijn felle zachte stralen,
vuursteen tussen diamanten.

Liefde heeft niet één paar handen, geen paar voeten,
maar zij treedt je tot je wijn bent,
maar zij kneedt je voor elkaar tot daag'lijks brood.
Liefde heeft geen hart, geen schoot,
maar je wordt uit haar geboren tot je dood. (2x)

Eerste lezing Psalm 1

Uit 150 psalmen vrij van Huub Oosterhuis

Goed is:
Dat je niet doet wat slecht is
niet achter oplichters aanloopt
niet met Ploert en Schender heult
niet je schouders ophaalt
“ploert en schender, ach
zo is de wereld”.

Goed is dat je goede woorden
overweegt en wil:
heb je naaste lief die is als jij
de vluchteling, de arme, doe hen recht.
Prent ze in het hart van je verstand,
die woorden
zeg ze voor je uit
gezegend ben je
een boom aan stromend levend water
vruchten zul je dragen
blad dat niet vergeelt
het zal je goed gaan.

Oplichter, ongezegend zal je zijn.
Een storm steekt op
je waait de leegt in.

Lied

Huub Oosterhuis / Bernard Huijbers

De wijze woorden en het groot vertoon,
de goede sier van goede werken,
de ijdelheden op hun pauwentroon,
de luchtkastelen van de sterken:
al wat hoog staat aangeschreven
zal Gods woord niet overleven;
hij wiens kracht in onze zwakheid woont
beschaamt de ogen van de sterken.

Zijn woord wil deze wereld omgekeerd:
dat lachen zullen zij die wenen,
dat wonen zal wie hier geen woonplaats heeft,
dat dorst en honger zijn verdwenen.
De onvruchtbare zal vruchtbaar zijn,
die geen vader was zal vader zijn;
mensen zullen andere mensen zijn,
de bierkaai wordt een stad van vrede.
Wie denken durft dat deze droom het houdt,
een vlam die kwijnt maar niet zal doven,
wie zich aan deze dwaasheid toevertrouwt,
al komt de onderste steen boven:
die zal kreunen onder zorgen,
die zal vechten in 't verborgen,
die zal waken tot de morgen dauwt.
Hij zal zijn ogen niet geloven.

Tweede lezing: Lucas 14, 15-23

Één van de gasten hoorde wat Jezus zei,
Die man zei: "Het echte geluk is voor de mensen die feest zullen vieren in Gods nieuwe wereld." Jezus antwoordde met een voorbeeld. Hij zei: Een man geeft een groot feest en nodigt veel mensen uit. Op de dag van het feest stuurt hij zijn knecht naar de gasten met het bericht: "Kom naar mijn feest, alles staat klaar. Maar de gasten zeggen één voor één: "Het spijt me, ik kan niet komen." De één zegt: "Ik heb een stuk land gekocht dat ik nu echt moet gaan bekijken. Zeg tegen je heer dat het me spijt." De ander zegt: "Ik heb tien koeien gekocht en ik moet ze gaan bekijken. Zeg tegen je heer dat dat het me spijt." En weer een ander zegt: "Ik kan niet komen, want ik ben net getrouwd." Als de knecht weer terugkomt, zegt hij: "Heer, ik heb gedaan wat u vroeg, maar er zijn nog steeds lege plaatsen." De heer antwoordt: "Ga dan naar de wegen buiten de stad en haal iedereen die daar rond loopt. Zorg dat iedereen komt, want mijn huis moet vol worden."

Lied

Huub Oosterhuis / Bernard Huijbers

1. Koor 2. Allen

Als vrijheid was wat vrijheid lijkt,
wij waren de mensen niet die wij nu angstig zijn-
wij zaaiden bronnen uit in de woestijn,
wij oogstten zeeën zonder te vervaren. (2x)

Allen:

Wij, tussen moed en wanhoop. Waarom weten
wij wel wat leven is, maar leven niet?
Soms gaan wij op de vleugels van een lied
en durven onze zwaartekracht vergeten.

Koor:

Verlangen, pijn van onbekende duur:
turen de verte in, niet kunnen laten

een stad te zien, een tuin, doorschijnend water -
dan valt de nacht over het middaguur.

Maar voorgevoel van liefde duurt het langst,
heugenis aan het woord in den beginne,
licht, ongebroken valt het bij ons binnen.
Even zijn wij ontkomen aan de angst.

Allen:

Als vrijheid was wat vrijheid lijkt, wij waren
de mensen niet die wij nog angstig zijn-
wij zouden niet meer vluchten voor de pijn,
en voor de grootste liefde niet vervaren. (2x)

Derde lezing

Spinoza

Aangezien de denkwijzen van mensen verschillen. Zodanig dat sommigen gemakkelijker dan
anderen de een of andere vorm van geloof omarmen.

Want wat bij de een leidt tot gebed kan bij de ander tot spotternij leiden.

Mijn conclusie is dat iedereen vrij zou moeten zijn om voor zichzelf de basis van zijn
overtuiging te kiezen, en dat geloof alleen zou moeten worden beoordeeld op de vruchten
die het voortbrengt.

Overweging

“Nou dat geeft de ruimte voor een preek”: werd er gezegd tijdens de maandelijkse liturgieavond toen ik het thema Prioritijd bekend maakte. De preekstoel is vrij. Ga je gang. Wie gaan we uitnodigen en als zij zeggen niet te kunnen wie gaan we dan uitnodigen. De Prioritijd van het thema besteden aan een viering met een vol huis zoals in onze tekstlezing. Daar vestigen we de aandacht op. We houden een ouderwetse preek om iedereen te mobiliseren om knecht te worden om ons huis vol te krijgen. Dat moet lukken. Toch maak ik er een overweging van en wel om de volgende reden die ik wil meegeven. Het dagblad Trouw heeft een onderzoek gehouden om de verschillen en overeenkomsten tussen allochtone en autochtone kerken te onderzoeken.

Allochtoon en autochtoon

Ik geloof dat ik het woord allochtoon mag gebruiken, aangezien ik persoonlijk geen kerk ken met een migratie achtergrond.

En in het onderzoek wordt het ook zo genoemd.

Omdat het om kerkgenootschappen gaat en het praktisch gezien korter en duidelijker uit te leggen is.

De conclusie van het onderzoek luidt in hoofdlijnen dat het kerkbezoek in de autochtone kerken terugloopt terwijl dat in de allochtone kerken juist toeneemt.

En daar waar autochtone kerken worden opgeheven dan wel samengaan, worden er nog steeds nieuwe allochtone kerken opgericht.

Een andere constatering was dat de lichtheid van de vieringen in de allochtone kerk gepaard ging met een orthodoxe wijze van geloven met het letterlijk nemen van de teksten in de bijbel.

Terwijl in de gemiddelde autochtone kerk als de onze de vrije interpretatie van de teksten en het twijfelen over het algemeen gepaard gaan met ernst en plechtstatigheid.

Dus het vrolijk zeker weten tegenover een serieus zoeken.

Dat bracht mij tot de gedachte dat het vrolijke en serieuze wat ons betreft omgedraaid mag worden en in ieder geval het zoeken een vrolijke bezigheid mag worden. Of we nu groot of klein in getal zijn.

We blijven immers zoeken en elkaar ook iedere keer vinden in het met elkaar gemeenschap zijn. Of het nu met 2 of 3 is of met een vol huis zoals bij Lucas.

Zoeken is zoeken en vrolijk is vrolijk. Met twee of met velen.

Prioritijd

Dus laten we de prioritijd van dit thema besteden aan de blijheid van het elkaar ontmoeten, aan het goed doen uit psalm 1 en het vieren van het feest uit Lucas met de mensen die er wel zijn en laten we de vrijheid koesteren die Spinoza ons gunt om de basis voor onze eigen overtuiging te kiezen.

En dat is mijn overtuiging die ik ook al heb uitgesproken in het gebed om vergeving dat we straks met elkaar als geloofsovertuiging mogen uitspreken en waar ik zou willen dat we er mee gezegend zijn en blijven.

Moge dat zo zijn.

Pianomuziek

Lied

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Hoe ver te gaan? En of er wegen zijn?
Nooit meer gebaande.
Hoeveel paar voeten zijn zij?
Twee, drieduizend. (2x)

Nog bijna slaven, vreemden voor elkaar,
kreupelen, blinden.
Maar met iets in hun hoofd dat stroomt
en licht geeft.

De zon zal hen niet steken overdag.
Bij nacht de maan niet.
Zij stoten zich aan stenen, niemand draagt hen.

Omdat zij willen leven als nog nooit.
Angstig te moede,
zijn zij gegaan met grote hinkstapsprongen.

Niet hier hun vaderland, en schaamteloos
wagen zij alles.
Soms wordt woestijn oase waar zij komen.

Vrijheid ontkiemt in hen, gloeit aan, dooft uit,
zal weer ontvlammen.
Zij blijven kinderen, zij worden groter.

Hun stoet is zonder einde en getal.
Tel maar de sterren.
Zij weten van de stad met fundamenten.

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in:
De kracht om ons te verwonderen
Het inzicht ons te verbazen.
De verwondering over het leven.
Het geloof als houvast.
De hoop als baken.
De liefde als bron.
De oprechtheid om samen te leven.
De acceptatie van ieder levend wezen.
De energie voor optimisme.
De vergeving ook naar elkaar.
Amen

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

pag. 7

Lied Van vandaag en morgen

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

1.

Geen taal die Hem vertaalt,
geen lied dat bij Hem haalt,
geen god aan Hem gewaagd.
Zijn handen spelen in
op ieder nieuw begin,
geen ander die ons draagt.
Die in de stilte sprak,
het noodlot onderbrak
en baande nieuwe wegen.
Hij is nog niet verstomd,
Hij zoekt naar ons, Hij komt
in mens na mens ons tegen.

2.

Het meeste gaat voorbij,
maar meer en meer wordt Hij
de toekomst die ons wacht.
Bij Hem is geen verraad,
Hij zelf heeft ons gemaakt,
Hij peilt en proeft ons hart.
Wij leven maar niet echt,
zijn land van rust en recht
aanschouwen wij van verre.
Woestijn is om ons heen
en allen, één voor één,
vervreemden, vallen, sterven.

3.

Als alles is volbracht
zal Hij voor ons een stad
van brood en spelen zijn.
De stok die ons regeert,
de bek die ons kleineert,
de dood zal niet meer zijn.
Doorschenen van zijn licht,
doorschijnend ons gezicht,
voltooid is ons verleden.
Wensdromen worden waar,
wij spreken met elkaar
een taal van hoop en vrede.

Nodiging

Breken en delen van brood en wijn

Lied

Huub Oosterhuis / Tom Löwenthal

Dat ik aarde zou bewonen,
niet op vleugels als een arend,
niet in schemer als een nachtuil,
niet kortstondig als een bloem,

niet op vinnen onder water,
niet gejaagd en niet de jager,
niet op hoeven, niet met klauwen,
maar op voeten twee.

Om de verte te belopen,
om de horizon te halen
en met handen die wat kunnen:
kappen, ruimen, zaaien, oogsten;

met een neus vol levensadem,
met een buik vol van begeren,
met een hoofd niet in de wolken,
wel geheven naar de zon.

Om te overzien die aarde,
haar te hoeden als een kudde,
haar te dienen als een akker
en te noemen bij haar naam.

Dat ik ben, niet meer of minder,
dan een mens, een kind van mensen,
één van velen, één met allen,
groot en nietig, weerloos vrij

om te zijn elkaar tot zegen,
om te gaan een weg van dagen,
liefdesweg, die ooit zal leiden
naar een menselijk bestaan.

Gebed

Help ons om rustig en sterk te blijven ongeacht wat we op ons levenspad tegen gaan komen.
Help ons om te leven met pure gedachten en laat onze daden gericht zijn op het helpen van
anderen, zonder dat het onszelf schaadt.

Help ons om mededogen voor anderen te hebben, zonder dat we worden overweldigd door
de kracht van ons inlevingsvermogen.

Wij zoeken kracht, niet om sterker en groter te zijn dan onze naasten op aarde, maar de
kracht die we nodig hebben om met de sterkste vijand de strijd aan te gaan: Ons ego.

Help ons om met schone handen, oprechte ogen en een schoon geweten door het leven te
gaan.

Onze vader

Sioux Natives

Grootvader, Grote Geest,
U was er altijd en voor U was er niets.
Er is maar een tot wie we bidden kunnen.
De sterren aan de hemel, ze behoren U,
van u zijn de grasvlakten van de aarde.
U bent ouder dan alle gebrek,
ouder dan alle pijn, ouder dan welk gebed.
Grootvader, God, vul ons met het licht.
Geef ons inzicht zodat we begrijpen.,
geef ons ogen, zodat we zien,
geef ons oren, zodat we horen.
Leer ons hoe te gaan over de aarde
en al het geschapene als familie te zien.
Help ons, want zonder U zijn we niets.

Activiteiten en informatie

Slotlied

Henriëtte Roland Holst / Tom Löwenthal

Dit ene weten wij
en aan dit een houden wij ons vast in de duistere uren.
Er is een woord dat eeuwiglijk zal duren
en wie 't verstaat, die is niet meer alleen

Zegenbede

De kracht om ons te verwonderen
Het inzicht ons te verbazen.
De verwondering over het leven.
Het geloof als houvast.
De hoop als baken.
De liefde als bron.
De oprechtheid om samen te leven.
De acceptatie van ieder levend wezen.
De vergeving ook naar elkaar.
De energie voor optimisme.
Amen

